

РЕШЕНИЕ

№ 39

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 15 март 2011 год.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично заседание на шестнадесети февруари две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

СТЕФАН СТАНЧЕВ

Членове:

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурора Р. Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. № 19 по описа за **2011** година на **Административен Съд - Перник**, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба на В.К.Р.,***, против решение № 877/06.01.2011 г., на Районен съд гр.Перник, постановено по н.а.х.д. № 1424/2010 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 648/21.06.2010 г. издадено от Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР гр.Перник.

С потвърденото наказателно постановление на В.К.Р. на основание чл.182,ал.1,т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание: „глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца“.

В касационната жалба се правят оплаквания свързани с нарушение на материалния закон, касационно основание по чл.348 от НПК. Подробно са изброени допуснатите нарушения от въззивния съд при постановяване на атакуваното съдебно решение.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа твърдение, че скоростта е засечена от радар, който не отговаря на изискванията по чл.34 от Закона за измерванията.

Ответникът по касационната жалба - Областна дирекция на МВР, не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Окръжна Прокуратура - Перник, чрез своя представител поддържа в подробно изложени мотиви, че жалбата е неоснователна и следва да се остави в сила решението на районния съд.

Административен съд - Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административно наказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

При осъществяване на проверката на законосъобразността на АУАН и НП във въззивното производство районният съд е постановил правилен съдебен акт.

Събраните в административно наказателното производство, както и съдебното производство доказателства сочат по безспорен начин на извършено нарушение на

чл.21, ал.1 от ЗДвП от касационният жалбоподател. С АУАН №648/30.05.2010 г. , контролните органи са установили, че на 30.05.2010 г., около 18.45 ч. В.Р. е управлявал лек автомобил "Мерцедес" с рег. № СА 90-73 МТ и в района на кв.Беда вода се е движил със скорост 97 км.ч., при ограничение валидно за населено място 50 км.ч. Скоростта е засечена с радар ТР-4 №101 и е показана на водача, Въз основа на съставения акт е издадено наказателно постановление № 648/21.06.2010 г.

В преценката си дали да се издаде НП административно - наказващият орган се основава на фактическите констатации на акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Кредитирайки тези доказателства - показанията на свидетелите, във връзка с констатациите при съставяне АУАН, районният съд е събрал необходимите доказателства за да направи правилен извод, за извършеното нарушение.

Неоснователни са и възраженията относно липсата на законово установени реквизити в АУАН и НП. Конкретно и ясно е посочено кога, от кой е извършено административното наказание и освен това е посочена конкретна правната норма, която е нарушена. Не е засегнато правото на защита на касационният жалбоподател, той е разбрал, че е санкциониран за превишение на скоростта, разбрал е и с каква скорост се е движил, като тези обстоятелства се потвърждават от подаденото пред АНО възражение вх. № 6195/02.06.2010 г., където за първи път е изложена защитната му теза.

Недоказани са останали твърденията на жалбоподателя изложени пред въззивния съд и поддържани и пред настоящата инстанция относно обстоятелството, че техническото средство „Радар ТР-4" №101/97, не е от одобрен тип, поради което не може чрез него да бъде, отчетено нарушението и безспорно установена скоростта на движение. РС Перник, е изложил мотиви относно причините поради които не приема за основателни тези твърдения, които изцяло се споделят от касационния състав и не следва да се повтарят отново в мотивите на настоящето решение.

Не се констатираха при разглеждането пред настоящата инстанция пороци на съдебния акт, свързани с неправилно прилагане на материалния закон или съществено нарушение на съдопроизводствените правила, които да налагат отмяната му.

По изложените съображения, съдът

РЕШ И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №877/06.01.2011 г., на Районен съд гр.Перник, постановено по н.а.х.д.№ 1424/2010 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 648/21.06.2010г. издадено от Началник сектор „ПП" при ОД на МВР гр.Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

СЪДИЯ: /П/